noſtro: id eſt q̃ꝫ cor noſtrũ poſſit intelligere. Et ipſe erit merces noſtra. Geñ. xv. a. Ego ꝓtector tu⁹ ſũ/ ꝛ merces tua magna nimis. Et hoc eſt qđ dicit Glo hic. Deũ plenũ cũ iocũditate capiatis. a ¶ Omnis q̃ p̃cedit ꝛc̃. Hic oſtẽdit quõ reſiſtẽdũ eſt hereticis/ manẽdo ſcʒ in doctrina chriſti. Vñ dicit. Omnis

a cedem plenã accipiatis. Omnis
b q̃ p̃cedit ẽt nõ ꝑmanet in do-
c d ctrina chriſti/ deũ non habet.
e Qui ꝑmanet in doctrina/ hic
f g ꝛ patrẽ ꝛ filiũ habet. Si qs venit ad vos ꝛ hãc doctrinã nõ
affert: nolite recipere eũ in do
h i mũ/ nec aue ei dixeritis. Qui
eñ dicit illi aue/ communicat
k opib⁹ illi⁹ malignis. Ecce p̃dixi vobis vt in die dñi nõ cõ
l fundamini. Plura habẽs vo
m bis ſcribere/ nolui ꝑ chartaʒ ꝛ
n atramentũ. Spero eñ me fu
o turum apud vos: et os ad os
p loqui: vt gaudiũ veſtrũ plenũ
q ſit. Salutãt te filij ſororis tuę
r electę. Grãtia tecum

q̃ p̃cedit: ſua opiniõe ꝛ p̃ſũptiõe non (Al'recedit) credens alieno ſenſui: ſed ſibi ſueq̃ꝫ ſapientię innitens. Contra illđ Prouerb. iij. (24.q.1.c.oĩs) a. Ne innitaris prudẽtię tuę. b ¶ Et q̃ ſcʒ/ c ¶ Nõ permanet in doctrina chriſti: aliter ſapiendo ꝛ agẽdo. d ¶ Deum nõ habet: per gratiã inhabitãtem. e ¶ Qui ꝑmanet i doctrina: veritat'. f ¶ Hic et patrẽ ꝛ filiũ habet. Sed q̃re hic interponit copulatio/ cũ habere il- (Joh.16.e 1.Joh.1.d) los ñ ſit habere duo: qꝛ Joh. xiiij. b. Qui videt me/ videt ꝛ patrẽ dicit filius. Sol'. Alia ẽ notio patris: alia filij: prop ter hoc aliud eſt cognoſcere patrem: aliud eſt cognoſcere filiũ: ꝛ cognoſcere eſt habere. Vñ referendo ad notiones/ alio motu mouemur in filiũ: ꝛ alio in patrẽ. g ¶ Si qs. Hęc eſt quarta ps in qua monet eos/ vt nõ ſolũ reſiſtant hereticis vel nõ ↄſentiãt: imo nec cõicent eis. Vñ dicit: Si quis venit ad vos ꝛ hanc doctrinã nõ affert: nolite recipere eũ in domũ. Vñ Gal'. j. b. Licet nos aut angelus đ cęlo euãgelicet vobis p̃terq̃ꝫ quod euangelicauim⁹ vobis/ anathema ſit. ij. Theſſal'. iij. b. Denũciauim⁹ vobis fratres in nomine dñi noſtri ieſu chriſti/ vt ſubtrahatis vos ab oĩ fratre ambulante inordinate: et non ſm traditionẽ quã acceperũt a nobis. h ¶ Nec aue ei dixeritis: qꝛ ſignũ videt ↄſenſus erroris/ vt dicit Glo. Titũ vlt'. c. Hereticũ hominẽ poſt vnã ꝛ ſecũdã correptionẽ deuita: ſciẽs qꝛ ſubuerſus ẽ q̃ eiuſmodi ẽ. Hoc eſt intelligẽdũ đ p̃ciſis. Sed videt q̃ debet intelligi đ omibus peccatorib⁹: qꝛ. j. Cor'. v. d. Si qs nominat frater inter vos ꝛ eſt fornicator/ aut auarus/ aut idolis ſeruiẽs aut maledicus/ aut guloſus/ aut rapax/ cũ hmõi nec cibũ ſumere. Sol'. A p̃ciſis abſtinere debemus propter ꝓhibitiones eccleſię: notorijs xo nõ debem⁹ cõmunicare ꝓpter ſcandalũ infirmorũ: vel ne det eis ꝑ hoc audacia peccãdi: vl' ne nos corrũpamur a cõſortio eorũ: qꝛ corrũpunt bonos mores colloquia praua. j. Cor'. xv. d. Unde Eccl. xiij. a. Qui tetigerit picẽ/ inquinabit ab ea. i ¶ Qui eñ dicit illi aue/ cõmunicat operib⁹ illi⁹ malignis. Quia vt dicit Glo. vox iſta inſtituta fuit ad ſignificandũ q̃ eorũ opera quibus dicim⁹ aue placeant nobis: et ſic qui dicit aue applaudit operibus eius cui dicit: ꝛ ſic quodam modo cõmunicat. Unde ꝛ beatã virginẽ frequẽter ſalutare debemus: vt ſic eius operibus applaudamus: ꝛ tandẽ cũ ipſa gloriã cõmunicem⁹. Ro. xvj. a. Salutate mariã. Notandũ autẽ q̃ tria nõ ſalutant: Excõmunicat⁹/ hõ alteri⁹ legis/ hoſtis. Excõmunicat⁹ ẽ diabol⁹. Primo: qꝛ eſt falſari⁹. Bullam eñ dñi papę falſauit: Ezech. xxviij. c. Tu ſignaculum ſimilitudinis plenus ſapientia: ꝛ perfectus decore in delitijs paradiſi fuiſti. Itẽ qꝛ incẽdiarius ſacri loci. ſ. tẽpli dei. j. Cor'. iij. d. Templũ dei ſanctũ eſt qđ eſt' vos. Itẽ qꝛ manus violẽtas iniecit in clericũ: etiã in ipm papã: a quo non vult petere abſolutionem. j. Reg'. ij. e. Si peccauerit vir in vir/ placari ei põt de⁹: ſi autẽ peccauit in deũ/ quis ꝓ eo orabit: Iſte ſalutat nos ſicut ioab amaſam. ij. Reg'. xx. c. ſuggerẽdo: ſic hũc ſalutãt hoies/ ei cõſentiẽdo. Vñ hic dicit: Qui eñ dicit illi aue/ cõicat operibus illi⁹ malignis. Itẽ hõ alteri⁹ legis non ſalutat: hic ẽ caro. Ro. vij. d. Video aliã legẽ i mẽbris meis repugnãtẽ legi mẽtis meę. Itẽ gẽtiles q̃ faciũt in mẽte imagines maſculinas: Ezech. xvj. b. Hi ſũt mot⁹ carnales q̃ ſũt occidẽdi gladio cõtinẽtię. Itẽ iudei ſunt motus gulę: et hi ſũt ſubijciẽdi. Itẽ hereticus nõ eſt ſalutãd⁹: ꝑ quẽ ſignificat temptatio ſub ſpecie boni: ꝛ tales motus ſũt cõburẽdi: id eſt ſpiritusſanct⁹ orari debet vt det diſcretionẽ de iſtis. Item tertiũ qđ non ſalutatur eſt hoſtis. Hic eſt mundus q̃ ſalutat in horto cũ iuda Iſtũ reſalutãt q̃ diuitias amant: ꝛ hi difficile intrabũt i regnũ celor. k ¶ Ecce p̃dixi vobis. (A) Quinta pars capituli in qua dicit q̃ plura (93.diſ.c.le) ſcpſiſſet eis niſi cito ſe ad eos venturũ ſperaret. Primo tñ cauſaʒ q̃re ſcripſerit eis aperit/ dicẽs: Ecce p̃dixi vobis vt in die dñi nõ cõfundamini: id eſt in die iudicij: q̃ dicit dies dñi: qꝛ in ea dominus ſm merita iudicabit/ dabitq̃ꝫ ſentẽtiã: a qua appellare nõ licebit. Modo xo eſt dies hoĩs in quo põt laborare hõ et mereri. Propter hoc dicit dñs Joh. ix. a. Me oportet operari opa ei⁹ q̃ miſit me donec dies ẽ. Et Apl's Gal'. vj. c. Dũ tẽpus habem⁹ opemur bonũ. l ¶ Plura habẽs vobis ſcribere: de cõmuniõe charitatis/ vel de alijs documẽtis. m ¶ Nolui per chartã ꝛ atramentũ: ſcribere ſcʒ. Et q̃re: n ¶ Spero eñ me futurũ apud vos ꝛ os ad os loqui: Plus eñ viua vox ꝛ p̃ſentia magiſtri monebit vos q̃ꝫ ſcriptura. Vñ Hiero⁹. in ꝓlogo biblię. ij ca. Habet neſcio qđ latẽtis energię viuę vocis actus/ ꝛ in aures diſcipuli đ auctoris voce trãſfuſa forti⁹ ſonat. o ¶ Os ad os loq̃: vrm. ſ. qs inſtruere cupio. Vel Ad os/ illor quedã obſtruere/ vt ſic laudent oẽs q̃ iurãt in eo obſtructo ore loquẽtiũ iniqua. Et quare hoc: p ¶ Ut gaudiũ veſtrũ plenũ ſit: ꝛ erit qñ plenã mercedẽ accipietis: ſicut dictũ eſt. ſ. codẽ. Et hoc erit in futuro: quoniã i p̃ſenti nõ eſt plenũ. Vñ Prouerb. xiiij. b. Riſus dolore miſcebitur: ꝛ extrema gaudij luctus occupat. Joh. xvj. e. Petite ꝛ accipietis/ vt gaudiũ veſtrũ plenũ ſit. Vel in p̃ſenti qđ eſt qñ fide ↄfirmata mali ↄfundunt. j. Pet. iij. c. In modeſtia ꝛ timore ↄſcientiã habẽtes bonã/ vt in eo qđ detractant de vob ↄfundant. q ¶ Salutãt te filij ſororis tuę: vel ad literã vel alterius metropolis eccl'ię/ vt dicit Glo. Et ſicut aduerſarij veritatis aue ꝓhibet dicere: ita ecõtra electos ex ꝑſona electorũ ſalutat. r ¶ Gratia tecũ amẽ: q. d. ego ſic te ſaluto poſt alios. Simile. j. Timoth. in fine. Gratia tecũ amen.

¶ Explicit epiſtola beati Johannis apoſtoli ſecunda.

¶ Incipit argumentũ in epiſtolam eiuſdẽ tertiã.

Gaium pietatis cauſa extollit: atq̃ꝫ vt i ipſa pietate mãeat/ exhortat: diotrepẽ impietatis ꝛ ſuꝑbię cauſa obiurgat: demetrio autẽ bonũ teſtimoniũ ꝓhibet cũ fratribus vniuerſis.

¶ Explicit argumentũ.

Incipit epiſtola beati Johannis apoſtoli tertia.

Senior gaio chariſſimo quem ego diligo in veri

¶ Explicit poſtilla dñi Hugonis cardinalis ſuper epiſtolã canonicã Johannis ſecundã.

¶ Incipit poſtilla eiuſdem ſuper epiſtolam canonicam Johannis tertiam. ¶ Expoſitio Ca.

Senior gaio ꝛc̃. Iſte gaius fuit corinthius: de q̃ Ro. xvj. d. Salutat vos gaius hoſpes me⁹. Iſte fide ſuſcepta ꝓfecit in opibus bonis/ ita vt etiã p̃dicatores reciperet in ꝑiculo corporis ſui. Hũc monet Johãnes ne deſiſtat ab opibus hoſpitalitatis: q̃ incepit ꝓpter garritũ ꝛ ↄtradictionẽ diotrepis hereſiarchę: ſed potius demetriũ cui laus ẽ a fratrib⁹ imitet. Diuidi aũt põt hęc epiſtola in octo partes. Primo

ptes. Primo eñ determinat cui mittit epiſtolā/ ſignificās ꝙ ex
A affectu ſcribit. Secūdo oſtēdit ſe orare ꝓ eo vt benefaciat in oī
bus/ ibi: Chariſſime in oib⁹ ꝛc̄. Tertio oſtēdit ſe gaudere
de bono teſtimonio/ qḋ ꝑhibēt illi fr̄es/ ibi: Gauiſus valde
ſū. Quarto monet eū vt ſp̄ bonis opib⁹/ hoſpitalitatꝭ ſcʒ ⁊ mi
ſericordie īſiſtat/ ibi:

d e tate. Chariſſime: in oib⁹ orati
f g onē facio ꝓſpēre te ingredi ēt
valere ſicut proſpere agit ani
h ma tua. Gauiſus ſū valde ve
i niētib⁹ fratrib⁹/ ēt teſtimoniū
k ꝑhibētibus veritati tue: ſicūt
l tu in veritate ambulas. Ma-
m iorē horū nō hābeo gratiā/ ꝗ̄
n vt audiā filios meos in verita

o te ambulare. Chariſſime/ fide
p liter facis quicquid operaris
q in fratres: ēt hoc in peregri-
r nos qui teſtimonium reddide
s runt charitati tue in cōſpectu
t v ecclesie/ quos bēnefaciēs de-
x y ducis dignē deo. Prō no-
mine eñ eius profecti ſunt: ni
z hil āccipientes a gentilibus.

Chariſſime/ fide-
liter facis. Quinto
dicit ꝙ hec forſitā oī
eccl'ie ſcpſiſſet/ ſed il-
le q̄ ei eſt ꝯtrari⁹ ob-
latrans nō ea recipe
ret/ ibi: Scripſiſſē
forſitā ꝛc̄. Sexto ꝓ
B mittit ꝙ ſi venerit ad
eos/ maīfeſtabit oꝑa
illi⁹ hereſiarche/ ibi:
Propt̄ hoc ſi ve-
nero ꝛc̄. Septimo
monet ne iſte imitet̄ eū: ſʒ poti⁹ demetriū q̄ bon⁹ eſt/ ibi: Cha
riſſime noli imitari. Ultimo dicit ꝙ plura ſcripſiſſet niſi ſe
cito vētur̄ ſperaret/ ibi: Multa habui ꝛc̄. Dic̄ ḡ: a Senior
ego ſcʒ iohānes ſcribo: b Gaio chariſſimo quē ego dili
go: nō naturali affectu: ſed/ c In veritate: charitatis ve-
re: nō ꝓpter lucrū aliqḋ tp̄ale. Charitas eñ nō volat ad mu-
ſcas. Eccl'i. vj. a. Eſt amicus ſꝫm tēpus ſuū: ⁊ nō ꝑmanebit ī tē-
pore tribulatiōis. Sʒ querit̄ hic/ quare nō dicit: iohānes vel
apl's? Sol'. Quia ip̄e nō arguit: ſed admonet: et ꝓpter h̄ ap-
ponit nomē modeſtie ⁊ pietatis. Hac de cauſa etiaʒ ſic incepit
p̄cedens ep'la ſicut iſta. Sed cū hic dicit/ chariſſimo/ q̄ſtio
eſt: q̄re in p̄cedēti epiſtola nō dixit: Chariſſime dn̄e ꝛc̄? Sol'.
Quia etſi diligere mulierē nō ſit malū: verūtamē cōꝑatio dile
ctiōis aut eſt mala aut occaſio mali: ita aūt non eſt de homie.
Sed adhuc querit̄: quare nō determinat q̄d ſcribat? Sol'. eſt:
Quia hoc facit vt det intelligere ꝙ ex opibus pietatis aut miſe
ricordie ꝯſequet̄ iſte cui ſcribit oē bonū: ſi in eis ꝑſeuerauerit:
j. Timoth. iiij. c. Pietas ad oīa vtilis eſt ꝛc̄. ⁊ ꝓpter hoc nō
dicit/ nec pax tibi/ nec ſalutē/ nec hmōi. d Chariſſime ꝛc̄.
Secūda ps in qua monet eū/ vt ſicut bene incepit/ bene ꝑfici-
at. Sʒ q̄ꝛ eū hortat̄ d̄ opibus miſericordie: ꝓpter hoc p̄mo ex
hibet ei opus miſericordie/ qḋ eſt oratio/ dicēs: Chariſſime
in oibus: horis debitis. e Orationē facio. Hāc expoſi
tionē videt̄ Interlin̄. velle: q̄ dic̄. Hoc a dn̄o crebris p̄cib⁹ ex-
opto/ vt qḋ bene agis/ bene ꝑficias. Ro. j. a. Sine intermiſſio
ne memoriā veſtri facio ſemꝑ in oratiōibus meis. Et hoc oro
f Proſpere te ingredi: in meli⁹ ſemꝑ. Sʒ nōne iā igreſſus
erat in meli⁹/ cū poſt gratiā in baptiſmo ſuſceptā ip̄e opib⁹ mi-
ſericordie inſiſtebat? Conſtat ꝙ ſic: quid eſt ḡ ꝙ orat? Sic in-
telligēdū eſt ꝓſpere te ingredi/ vt ſemꝑ in ingreſſu ⁊ incepti ōe
Pſ. 76. te eſſe credas. Pſ̄. Dixi nūc cepi. Eccl'i. xviij. a. Cū ꝯſūmaue
rit hō tūc icipiet. Greg⁹. Neſcit mēs ꝑ torporē veteraſcere/ q̄
ſemꝑ ſtudet ꝑ deſideriū boni oꝑis inchoare. g Et valere:
corꝑe. Sicut proſpere agit aīa tua: q. d. hoc oro vt ſicut
bonā voluntatem habes in mēte: ſic ſalutē habeas corpis/ vt
eā poſſis explere. Et hoc dicit: q̄ꝛ inſiſtebat in opib⁹ miſericor
die/ vbi neceſſaria eſt ſalus ⁊ fortitudo corpis. Uel pōt ſic con
ſtrui: Orationē facio ꝓſpere te ingredi ⁊ valere ī oī-
bus: id eſt bn̄ te habeas in oibus ⁊ mēte ⁊ corꝑe: Tamē pri-
mā lectionem vult Glo. magis. h Gauiſus ſum. Tertia
pars in qua oſtēdit ſe gaudere de bono teſtimonio quod exhi-
bent ei fratres. Dicit ergo: Gauiſus ſum valde venien-
tib⁹ fratribus: ꝑegrinis ſcilicet/ ablatiui caſus. i Et teſti
moniū ꝑhibētibus veritati tue: id eſt vere charitati/ qḋ
eſt q̄ñ exit in oꝑa. Tūc eñ vera eſt q̄ñ operat̄: alioq̄n nō eſt ve
ritas/ ſed pur⁹ habit⁹. k Sicut tu ī v̓itate ambulas: id
eſt tā ſtudioſe reddūt teſtimoniū ꝗ̄ ſtudioſus tu es ad bn̄ ope-
rādū/ vt dic̄ Glo. De hoc gaio. j. Cor'. j. b. Gratias ago deo
meo/ ꝙ neminē veſtrū baptiçaui niſi criſpū ⁊ gaiū. Iſte diſci-
pul⁹ dn̄i erat: q̄ in v̓itate ambulabat. Joh. viij. d. Si vos mā
ſeritis in ſermōe meo: vere diſcipuli mei eritꝭ: ⁊ vos cognoſce-
tis veritatē/ ⁊ v̓itas liberabit vos. Et bene dico ꝙ gauiſus ſū:

q̄ꝛ l Maiorē hoꝝ: fratrū a te venientiū ad me. m Nō
habeo gratiā: id ē d̄ aliq̄ qḋ dicūt mihi fr̄es: vl' poſſūt affer
re a te nō magis gauderē: n Quā vt audiā filios meos
in veritate ambulare: id eſt ꝓficere in bonis opib⁹ ⁊ v̓tu
te. Multi ecōuerſo hodie pl⁹ gaudēt de ꝓfectu tp̄ali ꝗ̄ ſp̄uali
adherentes furfuri: ⁊
adipē frumēti reſpuē
tes. Cupiūt eñ ſatu
rari de ſiliquis porco
rū: id ē diuitijs: ſicut
fili⁹ p̄dig⁹: Luc'. xv.
c. Un̄ Eſa. j. f. Oēs
diligunt munera/ ſe-
quūtur retributiōeſ.
Filios. Ibi dicit
Glo. quos p̄dicando
vel baptiçādo genui:
ſed paul⁹ genuit iſtū
baptiçādo. j. Cor'. j.
b. Neminē vr̄m baptiçaui niſi criſpū ⁊ gaiū. Sol'. Iſtū pau
lus genuit baptiçādo: ſed iohānes ꝓus ip̄m genuit p̄dicando.
Uel Glo. loquit̄ cōiter d̄ omib⁹ q̄ ſua p̄dicatiōe fidē recepert̄.
o Chariſſime/ fideliter facis. Quarta ps in q̄ monet eū
vt ſemꝑ inſiſtat opib⁹ miſericordie. Et hoc ꝓpter tria. Primo:
q̄ꝛ ip̄e fideliter facit: q̄ꝛ habet in hoc ſanctā intentionē ⁊ piam.
Secūdo: q̄ꝛ illi q̄bus ꝓuidet/ digni ſunt/ ibi: Pro noie eñ
ei⁹ ꝛc̄. Tertio: q̄ꝛ hoc faciēdo cooꝑator eſt v̓itatis et p̄riceps
regni: ⁊ in hoc notat̄ vtilitas/ ibi: Nos ergo debem⁹. Dicit
ergo/ Chariſſime: tu ideo nō debes deficere ab operib⁹ miſe
ricordie: q̄ꝛ fideliter facis: id eſt pura intētione/ nō ꝓ vana
gl'ia. p Quicq̄d oꝑaris ī fratres/ ſubueniēdo eis: q̄ꝛ hoc
fac' deo cui fide adheres. Matth. x. d. Qui vos recipit/ me re
cipit. Et Matth. xxv. d. Q̄ṁdiu feciſt' vni ex fratrib⁹ meis mi
nimis/ mihi feciſtis: Et in h̄ fidē tuā opib⁹ oſtēdis. Jaco. ij. c.
Oſtēdā tibi ex opib⁹ fidē meā. Et ꝙ fideliter facit/ ꝓbat dicēſ:
q Et hoc in ꝑegrinos: q̄s nō cognoſcis: a q̄bus nec aliq̄d
expectas nec expetis: ſed a ſolo deo remunerari vis in retribu
tione iuſtoꝝ. Luc'. xiiij. c. Scis ſiq̄dē ꝙ dn̄s amat peregrinū.
Deut'. x. d. Amat ꝑegrinū ⁊ dat ei victū atq̄ veſtitū: ⁊ vos ḡ
amate ꝑegrinos. r Qui teſtimoniū reddiderūt chari
tati tue: quā eis exhibuiſti: Et hoc nō ī abſcōdito: ſʒ s In
ꝯſpectu eccl'ie: vt tuo exēplo ad idem alios icitares. Unde
Matth. v. b. Luceat lux veſtra corā hoib⁹/ vt videāt oꝑa vr̄a
bona: ⁊ glorificēt patrē veſtꝝ q̄ in celis eſt. Sʒ ꝯtra. Eodē vj.
a. Te aūt faciente elemoſynam neſciat ſiniſtra tua quid faciat
dextera tua. Sol'. Ubi eſt bonū in genere/ illud neſciat ſiniſtra:
id eſt intētio praua/ vel vana gl'ia: id eſt nō depraueť ꝑ ſiniſtrā
intētionē vel ꝑ vanā gl'iam. Uel hoc vltimū intelligit̄ de imꝑ-
fectis/ q̄ timēt ſibi de vana gl'ia. t Quos deduces: de loco
ad locū vbi nolūt ire. x Digne deo: id eſt ad honorē dei
Tu/ dico. v Benefaciēs: eis dū apd̄ te ſūt. Et h̄ erat tūc
tp̄is ꝑiculoſū. Multi eñ īſidiabant̄ fidelib⁹: ſʒ iſte deducebat
eos: q̄ꝛ erat alicui⁹ auctoritatꝭ: ſꝫm illud. j. Pet. ij. c. Hec ē vo-
lūtas dei/ vt benefaciētes obmuteſcere faciatꝭ imprudētiū ho-
minū ignorātiā. y Pro noie eñ ei⁹. Secūda rō q̄re ꝑſe-
uerare debes: q̄ꝛ illi q̄b⁹ facis digni ſūt. Pro noie eñ eius
ꝓfecti ſūt: q̄ꝛ oīa reliq̄rūt vendētes ⁊ dātes: ſꝫm illḋ Matth.
xix. c. Si vis ꝑfect⁹ eē/ vade ⁊ vende oīa q̄ habes ⁊ da paupi-
bus. Ul' alia l'ra ꝓ noie chriſti āpliādo/ dilatādo/ magnificā
do/ honorādo/ exaltādo: nō ꝓ ſceleribꝰ ſuis: ꝓfecti ſūt ſpōte
ſe offerētes diſcrimini: Judic'. v. a. Qui ſpōte obtuliſtis aīas
vr̄as ad ꝑiculū/ bn̄dicite dn̄o. Profecti ſūt dico: z Nihil
accipiētes a gētilib⁹: q̄ꝛ nihil volebāt eis dare gētiles: vt
ſic ꝑ anxietatē famis cogerēt eos fidē chriſti negare. Quia ḡ ⁊
tā digni ſūt ⁊ tā indigētes/ libenter debes eis ſubuenire. Neq̄
eñ ꝓhibitū erat diſcipulis a gētib⁹ accipe/ ſi ip̄i eis vellēt da-
re. j. Cor'. v. c. Scripſi vobis in ep'la: ne cōmiſceamini fornica
rijs: nō vtiq̄ fornicarijs hui⁹ mūdi. i. gētilib⁹/ aut auaris/ aut
rapacib⁹/ aut idolis ſeruiētib⁹: alioq̄n debueratꝭ de hoc mūdo
exiſſe. Et. j. Cor'. x. f. Si q̄s īfidelium vocat vos ad cenā ⁊ vultꝭ
ire/ oē qḋ vobis apponit̄ mādicate: Quia q̄ ſic faciunt cooꝑa

toꝛes ꝟitatis ſunt/ ⁊ cõpticipes regni eterni. Et cõnumerat ſe eis/ licȝ oīa dimiſerit ⁊ paup ſit/ vt ſic diuites īuitet ad elemoſynas: ⁊ ꝓmptos reddat/ dicēs: a Nos ergo: q̄ poſſumus. b Debemus ſuſcipe huiuſmodi. ij. Coꝛ. viij. c. Ura abūdantia illoꝝ inopiā ſuppleat. Ro. xv. a. Debemꝰ nos firmioꝛes imbecillitatē īfirmoꝝ ſuſtinere. Et q̄re hoc: c Ut cooperatoꝛes ſimꝰ ꝟitatis: ſubueniendo infirmis ⁊ indigētibus elemoſyna coꝛpoꝛali/ ſi nō poſſumꝰ p̄dicādo elemoſyna ſpūali. Et ſi ſumꝰ cooperatoꝛes chꝛiſti mēbra ſuſtinēdo i terr̄: erimꝰ ꝑticipes ſui i celis. Et hec ē vtilitas. Sed q̄d eſt qd̓ dicit Glo. Johannes oīa dimiſerat: ⁊ tn̄ cū dātibus ſe cõnumerat: q̄d ergo ip̄e poterat dare: Sol̓. Multa ꝑ admonitionē: q̄ȝ oīa bona eccl̄ie q̄ſi in ſua manu erāt. Ip̄e em̄ erat pater ⁊ patronꝰ totiꝰ aſie in q̄ erant ſeptē eccl̄ie epiſcopales: ⁊ ip̄e erat coꝝ archieps. Un̄ fideles ad eius admonitionē pati erāt dare: diuites ꝟo poterant de ꝓpꝛio. Itē de illa Glo. ſup illd̓: Cooperatoꝛes: Qn̄ nō ſufficimꝰ p̄dicare/ intēdāt opibus miſericoꝛdie: ſed videt̄ ex hoc ꝙ iohānes nō ſufficeret p̄dicare: q̄ȝ dātibꝰ ſe ꝯnūerat: h̄ etiā iplicat li qn̄. Si dicat verū eſſe: ſ ſi ſua ſufficientia ex deo ē: ſic dic̄ Apl̓s. ij. Coꝛ̄. iij. b. Cōtra. Ibi iplicat̄ ꝙ aliqs ſufficit qn̄ nō ſufficimꝰ. Sol̓. Li qn̄ nō ē iplicatiuū: ſed ꝯditionale: ſic̄ cū dicit̄: qn̄ currit/ mouet̄: ⁊ hoc veꝝ ē ſi oēs doꝛmiāt. Un̄ ſēſus: qn̄ nō ſufficimꝰ. i. ſi aliqn̄ non ſufficimꝰ: ⁊ ꝑ h̄ nō iplicat̄: nec ipſuȝ ſufficere/ nec non ſufficere. Itē q̄rit̄ de h̄ qd̓ dicit: Cooperatoꝛes: q̄ȝ ſi h̄: g̊ ⁊ cōpticipes: g̊ eādē mercedē habet ſociꝰ p̄dicatoꝛis quā ip̄e p̄dicatoꝛ: vl̓ q̄ recipi ꝟcipit p̄dicatoꝛē quā ip̄e p̄dicatoꝛ: vl̓ q̄ recipit martyrē quā ip̄e martyr. Et h̄ videt̄: q̄ȝ Mat. x. d. Qui recipit ꝓphaȝ i noīe ꝓphete/ mercedē ꝓph̄e accipiet. Et q̄ recipit iuſtū i noīe iuſti/ mercedeȝ iuſti accipiet. Et. j. Reg̓. xxx. f. Equa em̄ erat ꝑs deſcēdētis ad p̄liū/ ⁊ remanētis ad ſarcinas: ⁊ ſilr̄ diuident. Sol̓. Pōt dici ꝙ q̄ recipit ꝓphetā/ mercedē ꝓphete recipit: id eſt ꝓ ꝓpheta. Qd̓ dicit de p̄dicatoꝛe: dicēdū ꝙ ſi ex eadem charitate recipit qs p̄dicatoꝛē qua p̄dicatoꝛ p̄dicat: eandē recipiet vterq̄ȝ mercedē: Et h̄ veꝝ eſt de p̄mio ſubſtātiali: ⁊ hoc fuit ſignificatū in p̄miſſa auctoꝛitate libꝛi Regū. Sic etiā dicimus de ſocio p̄dicatoꝛis: ille tn̄ q̄ p̄dicat ꝓ laboꝛe p̄dicantis aliqd̓ ꝑticulare gaudiū acq̄rit/ qd̓ nō habēt alij nec ſocij nec q̄ recipit: qd̓ eſt vel aureola/ vel aliud. d Scripſiſſem foꝛſitan. Quinta ꝑs vbi dicit ꝙ toti eccl̄ie ſcp̄ſiſſet niſi diotrepes eſſet ꝯtra eū ⁊ epl̄am ſuā nō recipet: ⁊ ꝑ h̄ etiā monet eū ad ꝑſeuerantiā in opibꝰ miſericoꝛdie/ in q̄bꝰ tantā ſenſit vtilitatē/ cōplens qd̓ toti eccl̄ie de his ſcripſiſſet/ niſi eſſet ꝓpter diotrepē. Dicit g̊: Scripſiſſem foꝛſitā eccl̄ie: id eſt illi eccl̄ie q̄ dubitatiue eſt eccl̄ia/ vt li foꝛſitan determinet hoc nomen eccl̄ie: vel ſi determinat verbū ſcȝ ſcripſiſſem: tūc dicit euētū/ nō dubitatione: ⁊ eſt tēperamentū verbi. Sic em̄ ſua verba tēperare ſolēt ſancti. Scp̄ſiſſem dico. e Sed is q̄ amat p̄matū gerere in eis: id eſt p̄mus eſſe inter eos. Eſt em̄ d̓ illis q̄ amāt primos recubitꝰ in cenis/ ⁊ p̄mas cathedras i ſynagog̓. Matth. xxiij. a. f Diotrepes ſcȝ nō recipit nos: id eſt nō reputat auctoꝛitatē nr̄aȝ. Ex h̄ g̊ videt̄ ꝙ nō debemꝰ p̄dicare eis d̓ q̄bꝰ credimꝰ ꝙ nō ꝓficiūt. Un̄ Matth. vij. a. Nolite dare ſanctū canibꝰ: neq̄ȝ mittatis margaritas vr̄as ante poꝛcos. Et Matthei. x. b. Quicūq̄ȝ nō receperit vos/ neq̄ȝ audierit ſermōes veſtros/ exeūtes foꝛas de domo vel ciuitate excutite pulue reȝ de pedibꝰ veſtris. Sol̓. Veꝝ eſt ꝙ ꝑciſis ⁊ obſtinatis nō debemꝰ p̄dicare: tn̄ ſi ſint aliq̄ boni cū malis de q̄bꝰ ſit ſpes vt ꝓficiāt/ nō debemꝰ ceſſare ꝓpter malos a p̄dicatiōe: ſicut nec dn̄s ceſſabat ꝓpter phariſeos et ſcribas q̄n doceret turbas: Sȝ ſi h̄ et

a Nos ergo debemꝰ ſuſcipere huiuſmodi vt cooperatoꝛes ſimus
b
c
d veritatis. Scripſiſſem foꝛſitā
e eccleſie: ſed is q̄ amat pꝛimatū gerere in eis diotrepes nō
f
g recipit nos. Ppt̄ hoc ſi vēnero cōmoneā eius opa q̄ facit: verbis malignis garriens
h
i
k
l in nos. Et q̄ſi nō ei iſta ſufficiant: neq̄ȝ ipſe ſuſcipit fratres:
m
o
p ⁊ eos q̄ ſuſcipiūt/ ꝓhibēt: ⁊ de
q eccleſia eiecit. Chariſſime: noli imitari malū: ſed qd̓ bonuȝ
r eſt. Qui bene facit/ ex deo eſt:
s qui male facit/ nō videt deū.
t Demetrio teſtimoniū reddit
v ab omibus ⁊ ab ipſa veritate:
x ſed ⁊ nos teſtimoniū perhibe
y mus: et noſti quoniā teſtimo
z niū noſtrū verū ē. Multa ha
a bui tibi ſcribere: ſed nolui ꝑ atramentuȝ et calamū ſcribe
b re tibi. Spero autē ꝓtinus te videre: ⁊ os ad os loquemur.

g Propter hoc ſi venero. Sexta ꝑs in q̄ dicit/ ꝙ ſi ad eos venerit/ māifeſtabit opa illius hereſiarche. Un̄ dic̄: Propter hoc. D. ſ. q̄ȝ nos non recipit. h Si venero ad vos. i Cōmoneam. i. manifeſtabo. k Eiꝰ opa q̄ facit verbis malignis garriens in nos. Pꝛouerb. xvj. d. Uir inſipiēs fodit maluȝ: ⁊ i labijs eiꝰ ignis ardeſcit. Uerba malig̊ vocat mūdanos erroꝛes/ detractiōes ⁊ hmōi: q̄ ſūt q̄ſi carbōes deſolatoꝛij ex ligua īflāmata a gehēna procedentes. Jaco. iij. b. Et lingua ignis eſt. Glo. Sicut linguas detrahētiū nr̄o vitio non debemꝰ excitare ne pereāt: ita ꝑ ſuā maliciā excitatas debemꝰ eq̄nimiter tolerare/ vt meritū nob̄ creſcat: Aliqn̄ etiā cōpeſcere: ne dū d̓ nob̄ diſſemināt mala eoꝝ q̄ poterāt audire/ coꝛda coꝛrūpāt. l Et q̄ſi nō ei iſta ſufficiāt: p̄dicta. ſ. ꝙ nob̄ detrahit i falſis rōnibus et vanis nos ꝯfutare: ⁊ a fide retrahere conat̄. Et h̄ ē qd̓ dixit garriēs: Sufficiant: ad ſuam ipiꝰ dānationē. m Neq̄ȝ ip̄e ſuſcipit fres: q̄ſi ſic̄ p̄dicat ꝙ nō ſunt recipiēdi f̄res: ſic ⁊ agit. Nec ſolū h̄: imo n Et eos q̄ ſuſcipiūt. i. q̄ ſuſcipe ꝯſueti ſūt. o Pꝛohibet: ne ſuſcept̄ exhibeāt curā hūanitatis. p Et qd̓ malꝰ eſt vtroſq̄ȝ ⁊ ſuſcipientes ⁊ ſuſceptos/ de eccl̄ia eijcit. Et de h̄ dicit non q̄ȝ ip̄e ſit i eccl̄ia. i. in ꝯgregatiōe fideliū: ſ de loco in q̄ ſolebat eē eccleſia: ſeq̄ns illoꝝ doctrinā ⁊ īſtitutionē iniuſtiſſimā: De q̄ Joh. ix. c. Jā em̄ ꝯſpirauerāt iudei vt ſi q̄s eū ꝯfiteret̄ chꝛiſtū/ ex̄ ſynagogā fieret. q Chariſſime noli. Septia ꝑs in q̄ monet gaiuȝ vt ip̄e nō imitet̄ illū: ſ magl̓ demetriū q̄ teſtimoniū habet bonū. Un̄ dic̄: Chariſſime: q̄cq̄d ille dicat/ Noli imitari malū ſȝ qd̓ bonū ē. j. Theſſal̓. v. d. Oīa ꝓbate: qd̓ bonū eſt tenete. Ab oi ſpecie mala abſtinete vos. Et oñdit duplici argumēto ꝙ debet ſic facere. Pꝛimū eſt: q̄ȝ r Qui bn̄ facit/ ex deo ē: q̄ omīa opa nr̄a opat̄ in nob̄/ Eſa. xxvj. c. Secūdū eſt: q̄ȝ ecōuerſo: s Qui male facit/ deū nō videt: oculo affectꝰ q̄ ꝑ dilectionē vt ꝑ lumē videt deū: ſicut oculꝰ coꝛpis mediāte lumie exterioꝛi videt rē exterioꝛē. Oſtēſo q̄d nō debet imitari: oñdit ad cuiꝰ regulā ⁊ exēplū debet ꝯfoꝛmari/ dicēs: t Demetrio teſtimonium reddit̄: ꝙ ſuſcipiat fres. ſ. v Ab oibꝰ: q̄ ad eū veniunt. Uel Ab hoibꝰ ⁊ ab ip̄a ꝟitate. i. a deo q̄ bonis dat teſtimoniū: ꝑ approbationē eoꝝ ⁊ ꝓuētū bonoꝝ opeꝝ. x Et nos teſtimoniū ꝓhibemꝰ/ illis q̄bꝰ bn̄ credēdū ē. Et p̄cipue debes credere q̄ȝ y Et noſti q̄m teſtimoniū nr̄m veꝝ ē: Hoc inquā noſti ꝑ alia que a me audiſti. z Multa habui ⁊c̄. Ultima ꝑs eplē i q̄ ei ſignificat ꝙ plura ſcp̄ſiſſet ei niſi cito ſe ad eū venturū ſpa ret: ⁊ ad vltimū ⁊ ſuā ⁊ alioꝝ ſalutationē ſubiūgit. Dicit ergo: Multa: de hoſpitalitate ⁊ elemoſynis ⁊ de alijs. a Habui tibi ſcribere: ſȝ nolui ꝑ atramētū ⁊ calamū ſcribere tibi. Uolo em̄ ꝙ tu ſis epl̄a mea/ incauſto charitatis ⁊ digito dei ſcripta: Sicut dicebat Apl̓s. ij. Coꝛ̄. iij. b. Epl̄a nr̄a vos eſtis ſcripta in coꝛdibꝰ nr̄is: q̄ ſcit̄ ⁊ legit̄ ab hoibꝰ manifeſtati: q̄ȝ epl̄a eſtis chꝛiſti miniſtrata a nob̄: ⁊ ſcp̄ta nō atramento: ſ ſpiritu dei viui. b Spero aūt ꝓtinꝰ te videre. Sic̄ dixit paulꝰ philemoni. Nā ſpero ꝑ oꝛones vr̄as donari me vob̄. Et Ro. j. c. Deſidero em̄ vos videre. c Et os ad os loq̄mur: ego ſcȝ ⁊ diotrepes/ vt eiꝰ opa manifeſtē. Hic Paulꝰ. j. Coꝛ̄. iiij. d. Ueniā ad vos cito ſi deꝰ voluerit: ⁊ cognoſcā nō ſermonē eoꝝ q̄ inflati ſūt: ſed ꝟtutē: Nō em̄ in ſmōe ē regnū dei: ſ i ꝟtute. Uł: Os ad os loq̄mur: ego ⁊ tu vt q̄ diſponēda ſūt ⁊ oꝛdināda: ⁊ diſponamꝰ ⁊ oꝛdinemus Sic. ¶ Paulus. j

In epiſtola ad philemon

b Paul⁹.j.Cor.xj.g. Cetera aūt cū venero diſponā. a Pax tibi: ⁊ a diotrepe ⁊ alijs malis: ne ab illis peruertaris. Eſa.ij.d. Quieſcite ab hoīe cui⁹ ſpūs in narib⁹ ei⁹ eſt: qꝛ excelſus reputatus ē. Pax iquā tibi ſit illa q̄ exupat oēz ſēſū: Phil.iiij.b. Eſa. lvij.d. Creaui fructū labioꝝ pacē: pacē ei q̄ lōge eſt ⁊ q̄ ꝓpe ē dicit dn̄s: ⁊ ſanaui eum.

b Salutāt te amici: a q̄ ſalute extranei ſunt vitat inimici ⁊ pſecutores fidei. Duo dicit: pacē et ſalutem. Pax i fugiēdis mal: ⁊ ſal⁹ in obtinēdis bōis. Pax in alios: ſalus ad noſipſos.j. Pet.j.b. De q̄ ſalute exq̄ſierūt ꝓphete atqꝫ ſcrutati ſunt: q̄ de futura in vobis glīa vel grā ꝓphetauerūt. c Saluta tu amicos nominatim.q.d. doce alios ſicut doceo te. Et ſicut tu a me et ceteris amicis ſalutaris: ſic et tu eos q̄ apud te ſūt ſaluta: vt ſic oēs i vna pticipem⁹ ſalute.i.i chriſto q̄ ꝯſūmat⁹ fact⁹ eſt oīb⁹ obtpantibus ſibi cauſa ſalutis etne: ſic dic Apl's ad Heb.v.c

b Pax tibi. Salutāt te amici.
b
c Saluta tu amicos noīatim.

Explicit epiſtola beati Iohānis apoſtoli tertia.

Prologus in epiſtolam canonicā iude.

i Iudas frater iacobi de ſeptē catholicis vnam paruā epiſtolaꝫ reliq̄t. Et qꝛ de libro enoch qui apocryphus eſt/ in ea ſūpſit teſtimoniū/ repudiaſ a quibuſdā: reijciſ tamē auctoritate ⁊ vetuſtate ⁊ vſu meruit inter ſanctas ſcripturas cōputari.

Incipit argumētū in epiſtolā beati iude apoſtoli.

i Iudas apoſtolus: fratres de corruptoribus vie veritatis ita infor-

Explicit poſtilla dn̄i hugonis cardinalis ſuper epiſtolam canonicā Iohannis tertiā.

Eiuſdem reuerēdiſſimi in chriſto patris ⁊ dn̄i/ dn̄i hugonis ⁊c. cardinalis poſtilla ſup ep̄lam canonicam Iude Incipit Expoſitio Ca.

Iudas ieſu chriſti ſeru⁹ ⁊c. Hec eſt vltia ep̄laꝝ q̄ canonice vocanſ: vel forte qꝛ vltimo ē edita: vel quia iſte minor eſt inſ alios: vel forte ꝓpſ ſignificatiōnē interptationis noīm: qꝛ pncipiuꝫ vite ſpūalis eſt lucta: Vn̄ pus poſita eſt ep̄la iacobi. Sꝫ qꝛ ex lucta ſequiſ cognitio. Vexatio em̄ dabit ītellectum: Eſa.xxviij.e. propterea poſt illam ſequunſ ep̄le petri. Quia xo luctā ⁊ cognitionē ſeq̄ſ illuminatio grē vel augmētum ⁊ ꝯfirmatio: propſ h̄ tertio loco ponūſ poſt p̄dictas ep̄le iohannis. Sꝫ qꝛ ex his oīb⁹ ſeq̄ſ plena ⁊ pfecta cōfeſſio noīs chriſti: propter hoc vltimo et poſt iohānis ep̄las ponit ep̄la iude. In q̄ ē intētio agere de ꝯfeſſiōe noīs chriſti: ⁊ monere fideles ne ipi ꝯſentiāt hereticis: vt ⁊ op⁹ ⁊ intētio rn̄deat noī. Iudas em̄ interptaſ ꝯfitēs. Generaliſ aūt iudas ſcribit oīb⁹ fidelib⁹ nullā gētē diſcernēs/ ſicut fecerūt tres p̄dicti apl'i. Iacob⁹ em̄ ſcribit fidelib⁹ de iudaiſmo imediate ad fidē chriſti ꝯuerſis. Petr⁹ xo pſelytis: q̄ d gētib⁹ ad iudaiſmū: ⁊ d iudeis ad chriſtū venerſ. Iohānes aūt his q̄ a gētib⁹ imediate fidē chriſti ſuſcepērūt. Patet itaqꝫ iā ⁊ materia ⁊ itētio ⁊ finis opis. Hec aūt ep̄la poteſt diuidi in ſex ptes. In pma ponit ſalutationē. In ſecūda dicit q̄re ſcribit/ ibi: Chariſſimi oēꝫ. Tertio oſ̄dit chriſti potētiā: p quā ꝓbat ꝙ chriſt⁹ nō ē negād⁹/ ibi: Cōmonere autē vos volo. Quarto oſ̄dit/ ꝙ null⁹ fidelſ debet illos p̄dictos hereticos imitari/ ibi: Sicut ſodoma ⁊c. Quito moralē inſtructionē ponit/ ibi: Vos aūt chariſſimi ⁊c. Sexto monet eos vt in oīb⁹ grās agāt/ ⁊ grāt glīam dei/ ibi: Ei aūt q̄ potēs ē. Dic ḡ: d Iudas: cōfitēs tā xbo q̄ꝫ facto: ſm̄ illō Ro.x.b. Si ꝯfitearis i ore tuo dn̄ꝫ ieſū chriſtū: ⁊ i corde tuo credideris ꝙ deus illū ſuſcitauit amortuis/ ſalu⁹ eris. Sꝫ q̄re nō dic ſe thade⁹ cū idē fuerit iudas q̄ ⁊ thade⁹: ſic dic h̄ Glo. Et Mat.x.a. Duodecim diſcipuloꝝ noīa ſūt hec. Prim⁹ ſimō q̄ dicif petr⁹ ⁊ andreas fraſ ei⁹: philipp⁹ ⁊ bartholome⁹: iacob⁹ zebedei ⁊ iohannes fraſ ei⁹: thomas ⁊ matthe⁹ publican⁹: iacob⁹ alphei ⁊ thade⁹: ſimō chananeus ⁊ iudas ſcariothis. Sol. Quia pncipale nomē ei⁹ ē iudas: thade⁹ aūt ē nomē ei ipoſitū ex religiōe: qꝛ thade⁹ iterptaſ corcul⁹ qd ē idē qd cordis cultor. Vt ḡ vitaret arrogātiā/ poſuit nomē ꝓpriū: ⁊ vt noteſ differētia ipi⁹ ad iudā ſcarioth. Propſ h̄ ſubiūgit: e Ieſu chriſti ſeruus: nō pditor. Et i hoc etiā ſua ep̄la accepit auctātē ⁊ ꝯfirmationē. f Fraſ aūt iacobi: minoris: q̄ fuit epiſcop⁹ hieroſolymitanus: qui dictus eſt frater domini: quia fuit ei ſimilis ⁊ ſtatura ⁊ ſanctitate. Frater: non tm̄ natura ſed gratie ſimul ⁊ vita ſpirituali ⁊ doctrina. Sꝫ q̄re noīat illē iacobū fratreꝫ ſuū/ cū null⁹ p̄dictoꝝ aliquē noīauerit de cognatione ſua: Sol. Hoc facit vt noteſ differētia inſ ipm ⁊ iudā ꝓditorē. Vl' poti⁹ h̄ fac vt ſic ei⁹ ep̄la habeat auctātē: qꝛ ipe inſ alios tres erat minimus/ ⁊ q̄ſi ſimplex apl's: Alij xo tres auctoritatē habebāt: Petr⁹ generalē: iacob⁹ i aſia: iohannes in iudea. Iudas in quā ſcribit: g His qui in deo pr̄e.i. qui ſunt membra dei: q̄ habēt deū patrē ⁊ patronuꝫ. dicit Glo. Ergo nos ſumus mēbra dei pr̄is. Et h̄ eſt veꝝ: qꝛ de⁹ pr̄ ⁊ tota trinitas pater noſter eſt: et nos eius mēbra p vniōnē grē ⁊ ſpūalis vite/ ⁊ h̄ effectiue: chriſti xo caput nr̄m ē: ⁊ ei⁹ ſum⁹ mēbra p ꝯformitateꝫ: vl' qꝛ ⁊ motū ⁊ vitā nob ifūdit effectiue inq̄ꝫtū deus: ſ inq̄ꝫtū hō/ meritorie. h Dilectis: p fidē ⁊ opa/ vt dicit Glo. i Et chriſto ieſu ꝯſuatis: a turbine pſecutoꝝ: ⁊ a pluma erroꝝ. k Et vocatis: p ieſum chriſtuꝫ ad patrē in chriſto ieſu.i. p chriſtū ieſū: qꝛ nemo venit ad patrē niſi p ipm. Vl' vocatis: ad hāc dignitatē: ꝙ ſcꝫ ſūt a deo dilecti ⁊ ꝯſuati. Glo. Vocati/ ꝯſeruat/ diligit. Et ſic videſ ordo Glo eſſe ꝯri⁹ ordini textus. Rn̄deo. Scd̄m ꝙ text⁹ dicit/ vocatis accipiſ p vocatiōe ad glīam: ⁊ hoc ē vltimū in ꝯſecutiōe. Glo. xo loq̄ſ de eadē vocatione ſm̄ ꝙ eſt pmū in intētione: primo em̄ intēdiſ finis. Vel Glo. loq̄ſ de vocatiōe ad grām quaꝫ ſeq̄ſ ⁊ ꝯſeruatio ⁊ dilectio. l Vobis: q̄ tales eſtis/ vt p̄dixi. m Adimpleaſ miſicordia ⁊ pax ⁊ charitas. Mutat aūt pſonā vt ſuū affectū oſ̄dat quē ad eos habꝫ. Miſicordia p dimiſſionē pctōꝝ ichoaſ in p̄ſēti: ſ ipleſ q̄n grā ſupadditſ. Adiplebiſ aūt ꝯtinuādo grāꝫ vl' pſeuerādo i bono: ⁊ ſic ducēdo ad vitā: Silr̄ pax ichoaſ i p̄ſēti p declinationē mali i q̄ hō recōciliaſ deo. Impleſ aūt q̄n hō recōciliaſ inimicis ⁊ eos diligit. Sꝫ adiplebiſ i fine q̄n de⁹ pacē etnā dabit amicis. Silr̄ charitas ichoaſ i p̄ſēti q̄n deū ⁊ nos diligim⁹: Impleſ q̄n ꝓxim⁹ amaſ: Sꝫ adiplebiſ i futuro q̄n mod⁹ q̄dā ipfectiōis e⁹ tolleſ/ vt ex toto corde et ex tota aīa ⁊ ex tota mēte diligaſ de⁹.i. itellectu ſiue errore/ volūtate/ ſiue ꝯdictiōe/ mēoria/ ſiue obliuione. Tertio xo loco poniſ charitas: q̄a alia duo nō valēt ſine ipa. n Chariſſimi ⁊c. Secūda ps ep̄le in q̄ oſ̄dit cauſam q̄re ſcribit eis/ vt ſcꝫ ibi pmaneāt/ vt fide accepta ab apl'is caueāt ab hereticis/ q̄ ſub ſpecie ſc̄itatis ſubintroierūt. Vn̄ dicit ſuā ſollicitudinē ⁊ affectū oſ̄dēdo. Chariſſimi: ego q̄ ſalutē veſtrā deſidero: o Faciēs oēꝫ ſollicitudinē ſcribēdi vob.i. q̄cq̄d ad ſollicitū ptinet ꝓpſ qd debeo ſcribere vob. q Neceſſe habui ſcribere vob: admonitiōes. p De cōi vr̄a ſalute.i. de fide generali q̄ faſ nob ſalutē: q̄ ita vr̄a ē ꝙ oīm fideliū: qꝛ ſine fide impoſſibile ē placere deo Heb.xj.b. Habui neceſſe: ⁊ tn̄. r Depcās. Et i h̄ ſignificat ꝙ generalē n̄ habebat legationē. Vn̄ xbū depcatoriū dixit ⁊ nō ipatoriū. Depcās: vos. Supcertari.i. ſupcertemini. s Fidei.i. ſup fidē vr̄aꝫ certemini addēdo boa opa: argētū.ſ. auꝝ ⁊ lapides pcioſos.j. Cor.iij.c.q.d. nolo fidē quā accepiſtis mutare vel aliā addere/ vt pſeudo. Fidei dico. t Semel.i. pfecte. v Tradite: ad apl'is Fidei dico: x Sancte: ⁊ hoc quia de ſancto.i. chriſto: ⁊ a ſanctis: id eſt ab apoſtolis predicata ⁊ manifeſtata. Item quia ſanctificat. Act.xv.b. Fide purificans corda. Vel Supercertari: id eſt ſup fidem et opera certamen paſſionū/ per patientiā addatis Sicut illi quos cōmendat Apoſtolus Heb.x.f. Rememoramini aūt pſtinos dies q̄bus illumiati magnū certamē paſſionis ſuſtinuiſtis. A

mat: vt illicitū eſſe diſſeret de ſubiugo ſemel erutos ſeruitutis denuo operā ſuam officijs nouare ſeruilibus.

Explicit argumentum.

Incipit epiſtola beati iude apoſtoli.

d
e
f i Iudas ieſu chriſti ſeruus: fra-
g ter autem iacobi:
his qui in deo pa-
h tre dilectis ⁊ chri-
i ſto ieſu ꝯſeruatis
k ⁊ vocatis. Miſericordia vo-
l
m bis ⁊ pax ⁊ charitas adimple-
n atur. Chariſſimi: omnē ſolli-
o citudinē faciens ſcribēdi vobis
p
q d cōi vr̄a ſalute neceſſe habui
r ſcribere vob/ depcās ſuper-
s
t certari ſemel tradite ſancte fidei.
v
x